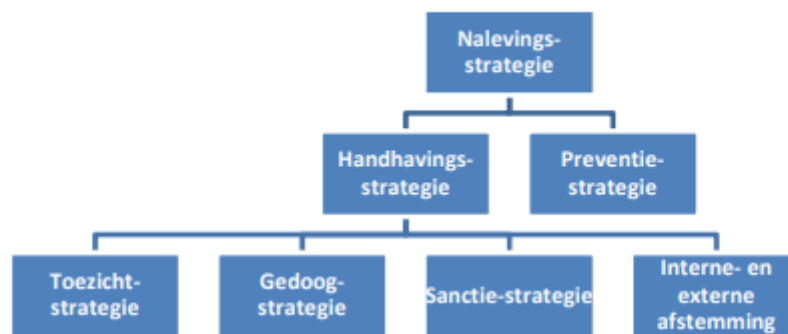

B4. Nalevingsstrategie

Handhaving is gericht op naleving van wet- en regelgeving. De nalevingsstrategie valt in twee categorieën uiteen te zetten:

1. *Preventiestrategie*: Dit is de strategie voor de inzet van middelen, niet zijnde handhaving. Bijvoorbeeld door het stimuleren van eigen verantwoordelijkheid van inwoners door voorlichting of het toepassen van bemiddeling alvorens wordt overgegaan tot handhaving.
2. *Handhavingsstrategie*: Bestaat uit toezichtstrategie, sanctiestrategie en gedoogstrategie en de interne- en externe afstemming.

In deze bijlage wordt uitgelegd op welke wijze naleving wordt bereikt. Dit wordt gevolgd door een beschrijving van de mogelijke instrumenten die daarbij horen.

Preventiestrategie

De preventiestrategie richt zich op het vergroten van de bewustwording bij inwoners en bedrijven. Het doel is om de betrokkenheid en het draagvlak voor spontane naleving van wet- en regelgeving te vergroten. Het gevolg is dat er minder toezicht en repressieve handhaving hoeft plaats te vinden, omdat er minder overtredingen worden gepleegd. Dit kan bijvoorbeeld tijdens reguliere controles of speciale voorlichtingsacties waarbij de APV gehandhaafd wordt. Communicatie en voorlichting spelen een belangrijke rol in de preventiestrategie.

Handhavingsstrategie

In deze strategie staat de vraag centraal hoe de gemeente als bevoegd gezag het toezicht wil laten uitoefenen. Hoe zet de gemeente haar capaciteit en middelen in dat het een zo hoog mogelijk rendement behaalt bij de uitvoering van de handhavingstaken? Het uitgangspunt is om de uitvoering van handhaving zo integraal mogelijk in te zetten. Voor de invulling zijn verschillende integrale vormen mogelijk:

<i>Controleren met elkaar</i>	Vanuit diverse beleidsvelden gezamenlijk een integrale controle uitvoeren. Vooral in situaties die complexer zijn of een hoge bestuurlijke prioriteit hebben.
<i>Controleren na elkaar</i>	Verschillende toezichthouders voeren een controle uit. Omdat deze controles plaatsvinden over een relatief langere periode, heeft deze aanpak een sterkere preventieve werking. Anderzijds gaat de toezichtlast hier niet mee omlaag. Voorwaarden zijn daarom een programmatische aanpak, onderlinge afstemming en het delen van elkaars toezichtinformatie.
<i>Controleren voor elkaar</i>	Hierbij voert één toezichthouder de integrale controle uit van de diverse betrokken beleidsvelden. Dit kan voornamelijk bij situaties met een zeer geringe complexiteit.
<i>Signaleren voor elkaar</i>	Controle door één toezichthouder. Deze toezichthouder neemt tijdens de controle aspecten van de andere beleidsvelden mee. Het voordeel van deze aanpak is dat toezichthouders overtredingen in een eerder stadium kunnen signaleren.
<i>Ad hoc controle</i>	Ad hoc toezicht betreft de zaken die niet in te plannen zijn, maar waar meestal als gevolg van bijzondere omstandigheden de nodige aandacht aan geschonken moet worden.
<i>Projectmatige controle</i>	Toezicht dat plaatsvindt in het kader van een project.

In het integrale handhavingsoverleg deelt en bespreekt de gemeente met andere bestuurlijke handhavingpartners de strategie rondom toezicht. Essentiële informatie wordt met elkaar gedeeld. Integrale en risicovolle situaties worden in kaart gebracht. Aan dit overleg nemen de volgende partners deel: verschillende ambtenaren van de gemeente, de ODijmond, het Landschap Noord-Holland, het Recreatieschap Twiske-Waterland, het Hoog Heemraadschap en de politie (wijkagenten).

Eigen verantwoordelijkheid

Met de beperkte capaciteit is het niet mogelijk om overal en altijd aanwezig te zijn. Hierbij wordt nadrukkelijk meegegeven dat de eigen verantwoordelijkheid niet betekent dat inwoners en bedrijven voor eigen rechter moeten spelen, maar dat door middel van het aangaan van een gesprek het gewenste resultaat bereikt kan worden. Naleving van de normen, regels c.q. voorschriften dient vanzelfsprekend te zijn. Inwoners en bedrijven mogen op hun eigen verantwoordelijkheid worden aangesproken. Niet alleen de gemeente mag dat doen, maar ook burgers kunnen elkaar aanspreken op het niet-naleven van regels.

Gedooagstrategie

Er bestaat een beginselplicht tot handhaving. Er kunnen zich echter omstandigheden voordoen waarin het aanvaardbaar of zelfs noodzakelijk is om van (bestuursrechtelijk) handhaven af te zien (gedogen). Slechts in uitzonderingsgevallen en onder een zorgvuldige belangenafweging kan worden besloten een situatie te gedogen. Het gedogen moet in omvang en tijd beperkt zijn.

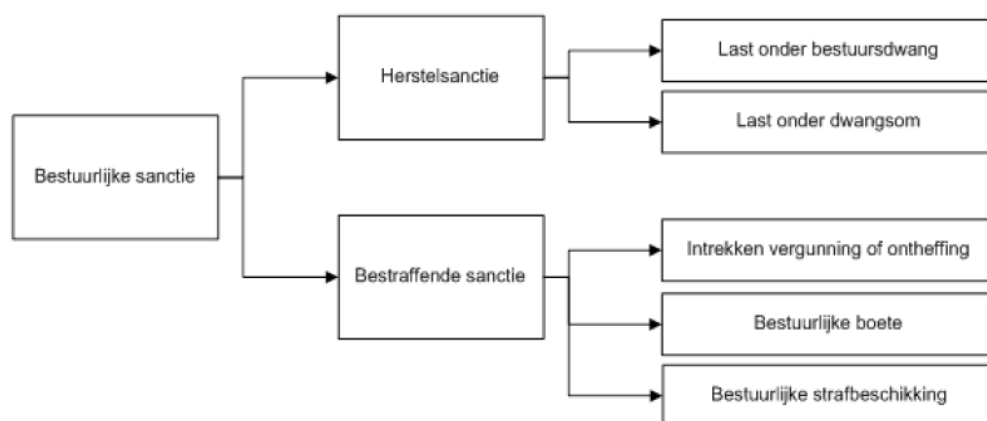
In de nota 'Gedogen in Nederland' is door de Tweede Kamer een landelijk kader gegeven voor gedogen. Op basis van dit kader is gedogen aanvaardbaar:

- Als handhaving onredelijk is;
- Als de te handhaven regel niet in verhouding staat tot de gevolgen van handhavend optreden (disproportioneel);
- Als er expliciet wordt gedoogd, moet de gedoogbeschikking duidelijke en concrete voorschriften bevatten en voldoen aan de vereisten (voor het nemen) van een besluit (Awb en het zorgvuldigheidsbeginsel).

Het uitgangspunt van de gemeente is dat er uiterst terughoudend moet worden omgegaan met het gedogen van overtredingen, omdat gedogen beheersmatige en juridische complicaties met zich meebrengt.

Sanctiestrategie

Wat in relatie tot de overtreding een passende bestuurlijke sanctie is, is afhankelijk van de situatie. Bij een herstelsanctie gaat het om het geheel of gedeeltelijk ongedaan maken van een overtreding of het wegnemen of beperken van de gevolgen van een overtreding. Bij de bestraffende sanctie gaat het om het toevoegen van leed c.q. straf aan de overtreder. In het volgende schema is het palet aan bestuurlijke sancties weergegeven.

Bij het maken van een sanctiekeuze wordt gekeken naar: *wat willen we bereiken, welk middel is het meest geschikt en het minst ingrijpend om een normconforme situatie te verkrijgen?* Indien mogelijk kiest de gemeente Landsmeer voor het instrument 'last onder dwangsom'. De verantwoordelijkheid om de overtreding te beëindigen ligt voor dit instrument bij de overtreder. Het proces tot het uitvoeren en effectueren van bestuursdwang vraagt veel ambtelijke capaciteit en is derhalve arbeidsintensief. Om die reden heeft last onder

dwangsom de voorkeur boven het toepassen van bestuursdwang. Echter past er in sommige situaties geen last onder dwangsom. Er wordt dan overgegaan tot bestuursdwang. Hieronder enkele situaties:

- De overtreder kiest om de last onder dwangsom te laten verbeuren zonder verdere actie te ondernemen. In dat geval blijft de overtreding voortbestaan;
- Bij spoedeisende situaties ligt een bestuursdwang meer voor de hand. Een bestuursdwang is meer 'eisend' dan een last onder dwangsom. De gemeente wil hier niet het risico lopen dat de overtreding, ondanks de last onder dwangsom, wordt voortgezet.
- In gevallen waarin de eigenaar niet kan worden achterhaald en langer wachten niet meer wenselijk is om de overtreding ongedaan te maken. Bijvoorbeeld bij het verwijderen van wrakken uit de openbare ruimte.

Hoogte dwangsom

Bij het bepalen van de hoogte van de dwangsom en het maximum van het te verbeuren bedrag heeft de gemeente een ruime mate van beleidsvrijheid. Het dwangsombedrag moet zodanig hoog zijn dat er voor de overtreder een prikkel vanuit gaat om de overtreding te beëindigen of te voorkomen.

Om transparant te zijn naar burgers en bedrijven en willekeur tegen te gaan, heeft de gemeente voor verschillende standaardovertredingen de hoogte van dwangsommen vastgelegd in het 'dwangsombeleid gemeente Landsmeer 2013'. Als de hoogte van een dwangsom vastligt in een beleidsregel, gelden de genoemde bedragen als algemene richtlijn. In de handavingsbeschikking wordt de hoogte van de dwangsom gemotiveerd. Het vaststellen van de hoogte en de maximaal te verbeuren dwangsom is altijd afhankelijk van de omstandigheden van het geval. In voorkomende gevallen kan het noodzakelijk zijn om, gezien de omstandigheden van een geval, een dwangsom vast te stellen in afwijking van de genoemde bedragen.

Begunstigingstermijn

Een begunstigingstermijn is de termijn die de overtreder krijgt om de overtreding te beëindigen. Het termijn is toereikend om als overtreder de opgelegde verplichtingen uit te kunnen voeren en de overtreding ongedaan te maken. Een begunstigingstermijn mag niet langer zijn dan noodzakelijk. Hiermee wordt een open einde van het handavingstraject voorkomen of dat de lengte van de begunstigingstermijn zodanig lang is dat sprake is van het gedogen van de overtreding. De gemeente hoeft hierbij geen rekening te houden met de termijnen van bezwaar en beroep. De begunstigingstermijn gaat in op de dag na dagtekening van de handavingsbeschikking. De gemeente heeft voor de meest voorkomende overtredingen de begunstigingstermijnen vastgelegd. De begunstigingstermijn is opgenomen in het dwangsombeleid.

De gemeente Landsmeer verlengt – in beginsel – de vastgestelde begunstigingstermijnen in handavingsbeschikkingen niet. Er kan echter gegronde redenen zijn waarom de begunstigingstermijn toch verlengd of opgeschort kunnen worden. Dit kan onder meer het geval zijn wanneer:

- De overtreder aangeeft meer tijd nodig te hebben om de overtreding op te heffen. Hierbij moet de overtreder de gemeente een concrete redelijke termijn geven waarbinnen hij de opgelegde last zal uitvoeren.
- Bezwaar is ingediend en sprake is van bijzondere omstandigheden.

Wanneer de begunstigingstermijn wordt verlengd, is dit een nieuw besluit waartegen voor alle belanghebbenden bezwaar en beroep openstaat. Het indienen van bezwaar of instellen van beroep schort de werking van de handavingsbeschikking niet op. De bezwaarmaker zal bij de rechtbank een verzoek om een voorlopige voorziening moeten indienen om bijvoorbeeld te voorkomen dat dwangsommen verbeuren. De begunstigingstermijn zal in de regel niet enkel worden opgeschort omdat een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend. De voorlopige voorzieningenrechter kan beslissen de begunstigingstermijn te schorsen tijdens bezwaar-/ beroepsprocedures.